

Orfeu

Les claus, en caure a terra, fan el soroll
d'un gong o de campana d'alguna cerimònia
religiosa i un Déu que desconec.
Perquè el terra era moll he vist la lluentor
de l'agulla imperdible que s'havia perdut
a la vorera, i una miqueta abans el matalàs
que es bevia la pluja de la nit. Les mans
m'han tremolat quan volia obrir la porta.
Un Déu que desconec i porta gorra i,
per què no, bigoti, i trepana els bitllets
del *vaporetto* que allunyava Venècia.
El teu passi i el meu, units per un forat
de sincronia que després ens va fer
desaparèixer. No havies de tombar-te
fins que no fossis fora de l'infern. No mirar,
simplement. I ara ja tens quatre anys o bé
quaranta i t'ha entrat sorra als ulls. Prems
el dolor, les parpelles són l'odi, i una veu
de ningú t'increpa i demana que els obris; ara,
et diuen que ploris. "Mira", reiteren, "mira":
Eurídice no hi és, no es pot perdre de nou.
Les còrnies esquerdades, vermelles, sí són
encara teves. I el congost cap a l'Hades.

Orpheus

Translated by Anna Crowe

My keys, when they fall on the ground, make the noise
of a gong or the bell of some religious
ceremony with a God I do not know.
Because the ground was wet, I saw the gleam
of the safety-pin that had been dropped
on the pavement, and a bit before that the mattress
soaking up last night's rain. My hands
trembled when I wanted to open the door.
A God I don't know and who sports a cap and,
why not, a moustache, and punches the tickets
on the *vaporetto* that was making Venice recede.
Your pass and mine, joined by a hole
of synchronicity that afterwards was going to make us
vanish. You were not supposed to fall
until you were outside the underworld. No looking,
as simple as that. And now you are four or maybe
forty, and your eyes are full of sand. You squeeze
your pain, your eyelids are hate, and a voice
from nowhere rebukes you, demands that you open them; now,
they tell you to weep. "look," they repeat, "look":
Eurydice isn't there, she cannot be lost again.
Yes, these damaged, bloodshot eyes are still
yours. And the narrow pass that leads to Hades.

Orfeus

By Merja Virolainen

Avaimeni, kun ne helähtävät katuun, kuulostavat
gongilta tai pieneltä kellolta uskonnollisissa
menoissa jollekin jumalalle jota en tunne.
Jalkakäytävä oli kostea, näin tuikahduksen
hakaneulasta, se lienee lipsahtanut
joltakulta, ennen sitä patjan,
oli läpeensä vettynyt sateessa. Käteni
tärisivät, kun yritin avata oven.
Sillä jumalalla jota en tunne on lippalakki ja
viikset, mikä ettei, hän rapsauttaa reiällä yhteen
lippumme vaporettoon, joka saa Venetsian jäämään taa.
Sinun lippusi ja minun, aukko
yhdisti ne, ja se saisi meidät aikanaan
jäämään taa. Ei sinun pitänyt livetä
ennen kuin olit päässyt pois kuolleiden valtakunnasta. Ei saa kurkkia!
Ei olisi pitänyt olla vaikeaa! Ja nyt olet neljän tai
neljäkymmenen kenties, silmät täynnä hiekkaa. Puristat
kipuasi umpeen, luomet kihisevät raivoa, ja ääni
ei-mistään rohkaisee avaamaan ne,
itkemään. ”Katso”, ne toistavat toistamistaan, ”katso”:
Eurydike ei ole siellä enää, ei häntä voi enää enempää menettää.
Haavaiset, verestävät silmäsi ovat sinun
edelleen. Ahdas aukko Haadekseen.

Орфеј

(Orpheus)

Translated by Magdalena Horvat

Моите клучеви, паѓајќи наземи, зазвучеа како гонг или своно на некоја религиозна церемонија во чест на Бог што не го знам. Бидејќи беше влажна земјата, го видов сјајот на безопасната опасно падната врз тротоарот, а миг пред тоа душекот натопен со вечерен дожд. Рацете ми се тресеа кога тргнав да ја отклучам вратата. Бог што не го знам и кој носи капче и, зошто да не, мустаќи, и поништува билети на едно *вапорето* кое ја смали Венеција. Твојата пропусница и мојата, споени со дупка од синхронизитет што потоа ќе предизвика да исчезнеме. Не требаше да се свртиш пред да излезеш од подземјето. Не гледај, толку едноставно. А сега имаш четири или четириесет години, и очи полни песок. Мижиш пред болката, клепките ти се омраза, а некој глас те прекорува, те тера да ги отвориш; сега, ти вели да плачеш. „Гледај,“ повторува, „гледај“: Евридика ја нема, нема пак да ја изгубиш. Да, овие оштетени, крвави очи се сè уште твои. И тесниот премин до Адот што води.